

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

30 Caroli Emmanuelis Sabaudiae Ducis, & bon. mem. Catarinae Austriacae conjugis devotio commendatur. Io. Antonij Casirucj Montis Regalis Episcopi pietas, & vigilantia commendatur. Caroli Argentarij ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

habentia, facies omnes induti, pio ordine procedebant; è Sabaudia, Burgundia, Galliaque Narbonensi non modò contractum sancta sodalitia, sed & multi primatum comitatus ad venerabilem imaginem convenère. Totos dies, totasque noctes universus urbis illius ager indefessis misericordiam à Deo implorantium vocibus ubique resonabat, precationum, supplicationumque cantus diu, ac noctu per proximios agros, ac colles (omnibus enim ad ædiculam præ nimia multitudinæ aditus minimè patebat) ad ipsa sydera ferebantur. Plangentium, divamque Virginem invocantium fletus ad ipsam supremi patris sedem penetrabat. Ibi dissidentium animi divino instinctu per se conciliabantur, veteres ibi simultates quisque sponte deponebat, offensæ, nullo cogente, nec hortante, invicem condonabantur. Qui capitales inimicitias, diraque odia diu mutuo exercuerant, prompto spiritu, contrito vultu, profusisque lacrymis sese in omnium conspectu amplexabantur: fera demum eorum corda, qui necdum sacram illam effigiem viderant percepto domi terum nuncio, sic residebant, ut è tigribus agnos factos esse diceres: quamplures sicarii, aliique viarum obsessores, projectis armis omnibus, nudis pedibus, detecto capite, rosarii, aliavè corona solùm arrepta ad divam Virginem lugentes properabant, scelera sacramentali medicina ad confessarii pedes magna contritione purgaturi, claudi, cæci, muti, aliique corpore variè affecti ad pristinum statum fuere Virginis opè restituti. Mira ibi in horas, nedum in dies, ut plenius impressæ paginæ testantur, ipsis oculis cernebantur opera, manifestæq; etiam modò sum-

mi patris beatæ Virginis, (ut piè credendum est) intercedente operationes è celo ibi elucescunt. Nec hic, quod omnibus abundè notum est, addendum puto; quo studio, qua diligentia, quovè numero Pedemontanæ, Ligurumque gentes sacram vallem nudis pedibus frequentant, ac ad tantum Virginis nomen precibus assidui fuerint: ipsi enim, quòd loci vicinitas cælesti favore, ac beneficio commodius illis iter præberet, majori sanctitate, pietate, ac frequentia ad sacratissimum Virginis simulacrum maturabant, admissorù remissionem sollicitè postulantes. Nec satis illis erat semel Virginis iconem vidisse, semelque criminum veniam exorasse, sed iterù, tertio, ac pluribus sanum illud majori salutis aviditate denuò repetebant, nec illinc, quòd & aliis contingebat, sese divellere poterant. Non ibi deerant sacerdotum chori, non sancta monachorum collegia, qui ab urbe prædicta litaniam facientes indentemprogrediebantur, hinc multiplex puerorum ac puellarum numerus, hinc matronarum, heroumque comitatus adventabat; undique tantæ, variæq; vivorum ex improvviso aderant catervæ, ut plurimus quemq; stupor invaderet: Non pauci Episcopi pedestri itinere è suis cathedralibus illuc se mirò devotionis exemplo conferebant. † Ipse Carolus Emmanuel admirandæ pietatis, religionisq; Dux optimus, ac fel. reg. Catarina Austriaca, cujus regii nominis memoriam, ac virtutù splendorem nulla ævi unquam est deletura diuturnitas, augustissimi conjuges, semel, iterum, ac tertio sacram ædem oblati gemmis, aliisque donis ingentibus devoto, humilique spiritu visiterunt, ac, ut cumulatiorè, memorandog; beneficio tam piunt locum

locum decoratē, in commune omnium
 eò peregrinantium salutē à Clem. VIII.
 Summo Pontifice indulgentiarum diplo-
 ma impetrarunt, basilicamque ibi sacrissi-
 mam (quæ modo admiranda mole, mira-
 que structura confurgit) largita ad id
 multa pecuniæ copia, fundandam cura
 31 adhibito urbis piæ memoriæ vigi-
 lantissimo Episcopo Io. Antonio Castruc-
 cio, qui, ingenti solennitate prima de more
 fundamenta regit, cui non minoris inte-
 gritatis, ac solertiæ postea successit Caro-
 lus Argenterius Taurinensis. Adhæc ex
 tot donatiis, amplissimisque oblationibus,
 ac largitionibus cœnobiaz, hospitalia aliaq;
 divertoria peregrinis iadies turmatim
 sacrum locum visentibus commoda, &
 opportuna, ipsorum principum iussu cir-
 cum ædificata fuere. Ibi conspiciantur
 aurea, argenteaque oscilla innumera patie-
 tibus intus affixa, arte mira laboratæ ves-
 tes, pallæ, vexilla, infinitaque insigni valo-
 re votorum exempla. In sacrario cunctis
 adeuntibus benignè recluduntur ingentia
 Ducum, Principum, civitatum, contra
 32 ternitatum, ac nobilium munera reposita,
 calices, cruces, candelabra, ferta margaritis
 intertexta, coronæ, variaque alia ex auro,
 alia ex argento, non parvi numeri, nec exi-
 guæ valoris oblata supellex, annuli, gem-
 mæ, lapilli, pluries millena nummum exce-
 dentia conspectui deprimuntur. Ea de-
 nique solo biennii spacio auri, & argenti
 vis tanta gemmarum, sacrarum vestium,
 valorum, cereorum, aliarumque rerum ad
 divinum cultû spectantium copia illic di-
 cata, ac collocata fuit, ut major sit, quàm
 scripto referri queat. Quæ quidem om-
 nia, ut ad rem, unde paulum diverti, re-
 deam, dictæ imagini ad extructionem fa-

bricæ, non autem parochiali debentur, ex
 trad. per Ang. in l. in rem. s. item quacun-
 que. ff. de rei vindic. & in l. statue. ff. de
 usuf. quem sequitur Felin. in cap. dilectus
 in Princip. ver. sed proprietates. de off. ord.

Oblationes † verò, quæ celebranti in
 aliena ecclesia fiunt, cedunt Rectori eccle-
 siæ, & non celebranti, & quemadmodum
 relictum factum Episcopo ab extraneo vi-
 detur factum contemplatione ecclesiæ, i-
 ta oblationes factæ celebranti videntur fa-
 ctæ intuitu ecclesiæ, præsertim à parochia-
 nis, qui oblationes faciunt propter onera
 sacramentorum, ca. omnis Christianus, cum
 glo. de consecr. dist. 1. cap. requisisti ex. de
 testam. & Abb. in cap. pastoralis, num. 2.
 de his, quasi. à maj. par. cap. & etiam, quæ
 fiunt in capellis, seu altaribus fundatis in-
 tra parochiam debentur rectori parochiæ,
 cap. ex transmissa de prescrip. & Abb. in
 rub. de paroch. num. 4.

2 Oblationum † tres sunt species, una,
 quæ est donatio rei factæ inter vivos Deo
 uni ecclesiæ.

3 Secunda, facta † causa mortis, quæ ad
 instar legatorum est reducta.

Tertia, usualis, quam fideles faciunt ad
 altare, vel ad manum sacerdotis, qua-
 rum

Prima est voluntaria, quæ, si solum est
 promissa, debetur.

Secunda adeò est debita, ut qui eam
 non soluerint sacrilegi, homicidæ & neca-
 tores egentium esse dicantur c. nulli, & c.
 qui abstulerit. 12. q. 2. & c. qui oblationes,
 13. q. 2.

Tertia verò est voluntaria, & in confi-
 lio, non autem in præcepto, S. Thom. 2.
 2. quest. 86. art. 1. & Graff. decis. aur. c.

34 27. n. 5. & 6. par. 2. lib. 2. & ista † tertia vo-
 luntaria